

ASTONS STENAR

Lotta Geffenblad

**BONNIER
CARLSEN**

Det är en ruskiq kväll. Hösten kryper fram ur skuggan.
Stora stövlar går på stigen. Plask och stänk när Aston stegar fram.
Mamma släpar tunga kassar. Ost, spenat och torsk från Konsum.

Här stannar Aston, han ser någonting.

En sten, skrovlig, blöt och blank.
Aston tar av sig vantens och lägger tassens på.
Alldeles kall är den. Stackars sten.

Den stoppar Aston i en av mammans kassar
när hon inte ser.
De går hem till huset.

Aston har en docksäng,
där får stenen ligga.
Han bäddar med sin mössa.
Till sist blir stenen torr.

Nästa kväll när Aston går på stigen är det frost.
Astons stövlar krossar is på vattenpölar. Kras och klirr.

En stor sten, större än den första.
Den gnistrar som en diamant.
När Aston känner på den så smälter isen
och tassarna blir röda.

– Inte den, surar mamma. Jag bär den
inte, den får stanna kvar!